

Alkotmánybíróság
1535 Budapest, Pf.773.

Ügyszám: IV/298-4/2019.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/298-5/2019	
Érkezett: 2019 JÚN 13.	
Példány: 1	Kesztyűs: db
Melléklet: 0	db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmányjogi panaszunk perújítást érintő része tekintetében hiánypótlásra való felhívásukra határidőben az alábbiakat adjuk elő:

A Nyíregyházi Járásbíróság 61.Szpi.2503/2018/2. számú végzése és a Nyíregyházi Törvényszék 1.Szef.20/2018/3. számú végzése az **Alaptörvény XXVIII.cikk (1) és (7) bekezdéseit** sértette, mert a bíróságok tisztességtelen eljárásukkal a perújítást annak ellenére nem rendelték el, hogy az újonnan becsatolt bizonyítékok egyértelműen kizárják szabálysértési felelősségünket. Az új bizonyítékok alátámasztják, hogy tulajdonképpen nem szabálysértő magatartásért vontak minket szabálysértési felelősségre.

Az Alaptörvényben biztosított fenti jogainkat a végzések kétségtelenül sértik, mert a szabálysértést nyilvánvalóan el sem követhettük, hiszen még a kötelezettség-teljesítési időintervallum előtti időpontra állapította meg felelősségünket.

A Járásbíróság és a Törvényszék a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogunkat és a jogorvoslathoz fűződő jogunkat azáltal sértette, hogy a benyújtott új bizonyítékokat nem súlyának megfelelően valamint észérvekkel ellentétes módon értékelte, indokolási kötelezettségének nem tett eleget illetve érdemi érvelésre alkalmatlan megjegyzéseket fűzött bizonyítékainkra, továbbá perújítási kérelmünket a szabálysértés elkövetésének nyilvánvaló lehetetlensége ellenére is elutasította.

Perújítási kérelmünkben két új bizonyíték csatolásával igazoltuk azt, hogy szabálysértési felelősségre vonásunk alaptalan, mely bizonyítékok alapján nyilvánvalóan el sem követhettük a szabálysértést:

1. okirati bizonyék

A 10.K.27.029/2017/4.számú okirattal igazoltuk azt, hogy az oltáspótlásra kötelező egészségügyi határozat végrehajtása nem volt elrendelve, mert végrehajtása a bírósági eljárás idejére felfüggesztésre került. Az okirat tehát igazolja azt, hogy az egészségügyi határozatban foglalt kötelezettséget bírói felfüggesztő végzés alapján, jogszerűen végre sem kellett hajtunk az ítélet jogerőssé válásának napjáig, azaz 2017.04.21.-ig. Tehát ezen időpontot megelőzően, a szabálysértés állítólagos elkövetésének napján -azaz 2017.03.27.-én- a jogszabálysértést el sem követhettük.

Ezen felfüggesztő végzés olyan, az alapügyben fel nem merült és érdemben el nem bírált tényt foglal magában, melyet a Bíróság nem vett figyelembe, nem is bíralt el eljárása során és érdemben nem is hivatkozott rá. A felfüggesztő végzés nem volt a szabálysértési alapeljárás iratanyagának része, a felfüggesztés tényét és jogkövetkezményeit alaphatározatában nem vette figyelembe sem a hatóság, sem a bíróság, az érdemben nem került elbírálásra.

Perújítási kérelmünket elutasító végzésében a bíróság nem indokolta, hogy mégis pontosan miben vette volna figyelembe a felfüggesztő határozatban foglalt tényt, hogy a kötelezettség-

teljesítés 2017.03.27-ig jogszerű mulasztása mégis hogyan valósíthatna meg ugyanabban az időben egyben szabálysértést is. **Nem tett eleget indokolási kötelezettségének, hogy mennyiben és miért látta fentiek ellenére megvalósulni a szabálysértést, és mégis hogyan, miért és mi alapján vont felelősségre a végrehajtás felfüggesztésének időtartamába eső 2017.03.27. elkövetési dátummal, mellyel sértette a tisztességes eljáráshoz fűződő jogunkat.**

Továbbá megjegyeznénk, hogy a felfüggesztő végzés következtében valójában nem is a bírósági ítélet 2017.03.27.-i keltezéséig, hanem egészen pontosan az ítélet 2017.04.21. kézbesítéséig jogszerűen nem tettünk eleget a kötelezettségnek, vagyis a kötelezettség teljesítésének kezdő napja valójában 2017.04.22. lett volna, amennyiben gyermekünk már nem külföldön élt volna ezen időpontban.

A Törvényszék végzésében szintén nincs indoklás arra nézve, hogy mennyiben és miért látja értékelve a felfüggesztő végzés tényét, illetve mennyiben és miért látja bizonyítottnak a szabálysértés elkövetését. Megjegyezte, hogy a Bíróság –érdemben ki sem fejtett-indokolásával egyetért, ellenben érdemi indokolást maga a Törvényszék sem részletezett, indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

Megjegyezte ugyan, hogy „nem képez perújítási okot a kérelmezők azon –egyébként téves-jogértelmezése”, ellenben indokolását –és mondatát- félbehagyva elmaradt annak kifejtése, hogy konkrétan mégis hogyan valósíthatna meg szabálysértést egy olyan magatartás, amely a bíróság felfüggesztő végzése alapján jogszabályszerűen nem teljesítendő.

Valójában érdemi indoklás nélkül hagyta jóvá a perújítást elutasító bírósági végzést, a szabálysértés elkövetésének nyilvánvaló lehetetlensége ellenére.

Mivel a kötelezettség végrehajtását felfüggesztő végzés következtében a kötelezettség teljesítésének kezdőnapja 2017.04.22-e volt, ezáltal az ezt időben megelőző, 2017.03.27-i elkövetési időponttal megállapított szabálysértési felelősségre vonásunk megalapozatlan, jogszabályellenes, és az időbeli összeférhetetlenség okán az ésszerűséggel is ellentétes. Lényegében egy nem szabálysértő magatartás szabálysértésként való értékelése által a tisztességes eljáráshoz fűződő jogainkat súlyosan sérti a citált eljárás. A perújításban becsatolt felfüggesztő végzést, mint bizonyítékot érdemben nem értékelte sem a Bíróság, sem a Törvényszék, ugyanakkor e tekintetben indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget.

2. okirati bizonyíték

Az SZ-06/NEO/00080-1/2018.számú okirattal igazoltuk azt, hogy az egészségügyi hatóság külföldön élésünkre tekintettel a bírósági eljárás lezárulását követően megszüntette eljárását az egészségügyi határozatban foglaltak végrehajtásának teljesítésére kötelező új határnap kitűzése nélkül, így **a szabálysértés –határnap hiányában- nem valósulhatott meg.**

A Bíróság érvelése szerint azzal, hogy ezen eljárást megszüntető végzés időben később - 2018.01.12.-én-, keletkezett, nincs kihatása a 2017.03.27.elkövetési dátum szerinti szabálysértési felelősségünk megállapítására. Álláspontunk szerint a Bíróság ezt a bizonyítékot sem értékelte súlyának megfelelően, mivel a perújításban új bizonyíték benyújtására is lehetőség van a perújítási határidőn belül. Az, hogy a népegészségügyi szerv határidőn túl szüntette meg eljárását -melyre nekünk kihatásunk nincs-, bizonyítja egyben azt is, hogy a szabálysértési hatóság idejekorán és alaptalanul vont minket szabálysértési felelősségre, mert nem várta meg a népegészségügyi hatóság eljárásának befejezését. Amennyiben a népegészségügyi szerv magyarországi tartózkodás esetén határnapot tűzött

volna a kötelezettség teljesítésére, mely hatánapot elmulasztjuk, szabálysértési felelősségünk csak abban az esetben és időpontban lett volna leghamarabb jogszabályszerűen megállapítható.

A Bíróság tehát érdemben nem indokolta a benyújtott új bizonyítékot, nem indokolta meg, hogy az eljárás megszüntetése ellenére és hatánap megállapítása nélkül mennyiben és miért találta bizonyítottnak a szabálysértés elkövetését. A Törvényszék sem tett eleget indokolási kötelezettségének e kérdéskörben.

Összegezve konkrét ügyben az egészségügyi rendelkezésben foglalt kötelezettség teljesítésének kezdőnapja 2017.04.22 hatánapja pedig –az eljárás megszüntetése okán-, kitűzésre sem került. Így hatánap hiányában, annak elmulasztása -mint a szabálysértési felelősség megállapításának alapja-, sem állapítható meg. A szabálysértés elkövetése mind logikailag, mind jogilag kizárt, tehát szabálysértési felelősségre vonásunk is alaptalan.

Álláspontunk szerint a perújítási kérelmünkhöz általunk becsatolt bizonyítékok egyértelműen alátámasztják, hogy az alapügyben megállapított szabálysértési felelősségünk nem állapítható meg, a perújítást a Bíróságnak el kellett volna rendelni, s alaphatározatát hatályon kívül helyezni. **A Járásbíróság és a Törvényszék is sértette a rendkívüli jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogunkat azzal, hogy a perújítást elutasította illetve az elutasító végzést hatályban tartotta annak ellenére, hogy a becsatolt új bizonyítékok alapján szabálysértési felelősségünk jogszabályszerűen nem állapítható meg, szabálysértési felelősségre vonásunk nyilvánvalóan alaptalan.**

3. Határidőben hozott döntéshez való jog megsértése

A perújítást elutasító bírósági végzés ellen 2018.07.06-án benyújtott fellebbezésünket a Törvényszék csak 2018.10.11. keltezéssel bírálta el, és 2018.11.12. dátummal postázta, mellyel a jogszabályban meghatározott **határidőben hozott döntéshez való jogunkat is sértette**. Továbbá végzésében iratellenesen állítja, hogy az egészségügyi eljárást megszüntető végzésben az lett volna megfogalmazva, hogy külföldi tartózkodásunk a szabálysértés elkövetésekor még nem állt fenn. Az egészségügyi hatóságot még a bírósági eljárást megelőzően, az általa kiszabott 2016 december 15. megjelenési kötelezettségünk időpontjára postai úton tájékoztattuk külföldre távozásunkról, távolmaradásunkat igazoltuk annak ellenére, hogy döntése tekintetében a jogerő még be sem állt. Külföldön tartózkodásunkról tudomással bírt, mely életvitelszerű külföldön tartózkodásunk a szabálysértés 2017.03.27.-i elkövetésének idején is fennállt. A külföldön élés tényét pedig a szabálysértési hatóságnak is a tudomására hoztuk, II.r. eljárás alá vont személy teljes bizonyító erejű magánokiratban tett nyilatkozatot 2016.12.10-óta tartó életvitelszerű külföldön éléséről.

Összegzés

Amennyiben a hatóság és a bíróságok a jogszabályoknak megfelelően, a tisztességes eljárás keretei között hozták volna meg végzésüket, a perújítási kérelmünknek helyt adott volna, és a szabálysértési felelősségünket megállapító határozatot és ügydöntő végzést hatályon kívül helyezték volna.

A sérelmezett döntések ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, mert **a szabálysértési felelősséget megállapító végzés elleni perújítási kérelmünket elutasítják,**

mellyel nem szabálysértő magatartást értékel szabálysértésként terhünkre. A döntések nyilvánvalóan alaptörvénybe ütközők, hiszen úgy von felelősségre, hogy felelősségünk a benyújtott új bizonyítékok alapján nem állapítható meg.

Mivel az Alkotmánybíróság feladata a nyilvánvalóan tisztességes eljárásba ütköző és alaptörvénnyel ellentétes eljárások vizsgálata, kérjük, semmisítse meg a kétségtől alaptalan szabálysértési felelősségre vonásunk ügyében keletkezett végzéseket és kötelezze új eljárás lefolytatására a Bíróságot.

Az Abtv. 27.§-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Figyelemmel arra, hogy perújítás –mint rendkívüli jogorvoslat- hiányában jogorvoslati lehetőségeinket még nem teljességgel merítettük ki, így az alapügyben hozott bírósági döntés ellen 60 napon belül esetlegesen benyújtott alkotmányjogi panaszunk –az időközben folyamatban lévő perújításra tekintettel- automatikusan elutasításra került volna.

Továbbá mivel a perújítási kérelemről való döntés az alapügyben hozott határozatot és végzést akár hatályon kívül is helyezhette volna, így az összes jogorvoslat kimerítését megelőző, idő előtt benyújtott alkotmányjogi panaszunk amellet, hogy elutasításra került volna, nem lett volna értelme.

Szabálysértési ügyünkben az alkotmányjogi panaszunk benyújtására így az összes lehetséges rendes és rendkívüli jogorvoslat kimerítése után került sor. Mivel az alkotmányjogi panasz benyújtására csak a jogorvoslati lehetőségek kimerítése után kerülhet sor, melyet konkrét ügyben teljességgel csak a perújítást követően merítettünk ki, ezért a perújítást követő 60 napon belül benyújtott alkotmányjogi panaszunk tekintetében továbbra is kérjük az abban foglaltak alapján a teljes szabálysértési ügyünk elbírálását, az alapügyre és a perújításra kiterjedően.

